

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 19. februar 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Eva Katrine Barnholdt
Sagsnr.: 2019-0037-0058
Dok.: 1008629

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 13 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Selvstændig bestemmelse om psykisk vold) (L 139), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 7. februar 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mads Fuglede (V).

Søren Pape Poulsen

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 13 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og forskellige andre love (Selvstændig bestemmelse om psykisk vold) (L 139):

”Det såkaldte strafferetlige legalitetsprincip, der bl.a. betyder, at det skal fremgå klart af loven, hvad der er strafbart, er som bekendt et meget vigtigt princip inden for strafferetten – Hvad er ministerens kommentar til at en professor, to tidligere professorer og en lektor i strafferet i Politiken den 24. januar 2019 ikke kan svare på, hvad der egentlig kriminaliseres med lovforslaget, jf. kronik i Politiken den 24. januar 2019: ”Det er en dårlig idé at gøre dysfunktionelle parrelationer til en politisag. Så er #me-too-kulturen gået for vidt”?”

Svar:

Det strafferetlige legalitetsprincip kommer til udtryk i straffelovens § 1, hvoraf det fremgår, at straf kun kan pålægges for et forhold, hvis strafbarhed er hjemlet ved lov, eller som ganske må ligestilles med et sådant.

Legalitetsprincippet indebærer, at bestemmelser, hvis overtrædelse kan medføre strafansvar, skal søges formuleret så præcist som muligt.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 243, at der ved psykisk vold forstås groft nedværdigende, forulempende og krænkende adfærd, som finder sted gentagne gange over en periode, og som er egnet til utilbørligt at styre forurettede.

Psykisk vold kan komme til udtryk ved en række forskellige handlinger og undladelser og er generelt mere u håndgribeligt end f.eks. fysisk vold.

Da det ikke er muligt i bestemmelsen udtømmende at opregne alle former for handlingsmønstre, der kan udgøre psykisk vold, er det i bemærkningerne til bestemmelsen uddybende beskrevet, hvad nedværdigende, forulempende og krænkende adfærd kan være, ligesom der gives en lang række konkrete eksempler på handlinger og undladelser, der kan være led i en samlet adfærd, der udgør psykisk vold.

Det er på den baggrund Justitsministeriets vurdering, at den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 243 er i overensstemmelse med legalitetsprincippet.